

Kokkolan sosiaali- ja terveystieteiden opiston opettaja

Ruotsalainen työkaltauri ei eroa kovin suuresti suomalaisesta sairaala-alan työkaltaurista. Yliopistollinen sairaala ja yksityinen klinikka toimivat siis saman katon alla, joka on aika erikoista Suomen olosuhteisiin nähden.

Työpaikallani oli positiivinen, ystävällinen, auttavainen, reilu, kohtelias ja lämmin ilmapiiri. Tiimikeskeisyys korostui klinikalla, koska potilaat olivat kaikki vaikeasti vammautuneita selkäydinvammapotilaita. Terapiatilanteet olivat usein monimutkaisia, mutta fyysinen, psyykinen ja sosiaalinen näkökulma huomioitiin aina kuntoutuksessa. Tiimissä ruotsalaiset keskustelivat kuntoutujan näkökulmasta ja potilas/kuntoutuja huomioidaan aina. Tästä meillä suomaalisilla olisi opittavaa. Tätä näkökulmaa korostettiin myös yksilöterapiassa.

Työaikani oli yleensä 8.00 - 17.00, päivällä oli 30 minuutin tai tunnin lounas, 15 minuutin tauko pidettiin klo 15.00. Myös liukuva työaika oli käytössä klo 7.30 - 18.00, työviikko oli 40-tuntinen. Moni työntekijä teki lyhennettyä työviikkoa monista eri syistä, vamman, sairauden, perheen ja opiskelun takia. Ruotsissa on enemmän vammaisia työntekijöitä työelämässä ja minusta tuntuu, että Ruotsissa suhtaudutaan luontevammin vammaisuuteen Suomeen verrattuna. Työpaikallani oli monta työntekijää, jotka istuivat pyörätuolissa. Esim. kuntoutusohjaajamme, sihteerimme ja atk-työntekijämme käyttivät pyörätuolia.

Suomen kuntoutuslakia uudistettiin 1991. Suomessa keskustelunaiheena on ollut, kumpi näkökulma on kuntoutuksen tarvetta määrittäessä tärkeämpi yksilön vai asiantuntijan? Laki korostaa mm. kuntoutujan itsemääräämisoikeutta ja asiakaslähtöisyyttä. Suomessa on selviä merkkejä siitä, että kuntoutusprosessi etenee sujuvammin ja johtaa parempaan lopputulokseen silloin, kun asiakas on itse aktiivisesti mukana tilanteen määrittelyssä ja tavoitteiden asettelussa. Suomalaisiin kuntoutuspotilaisiin verrattuna ruotsalaiset kuntoutuspotilaat ovatkin aktiivisemmin mukana kuntoutustavoitteiden asettelussa. Mielestäni tämä myös näkyi työpaikkani kuntoutusideologiassa ja tiimityöskentelyssä.

Monikulttuurisuus näkyi kuntoutuslaitoksen jokapäiväisessä elämässä, koska kuntoutujat ja työntekijät olivat eri puolilta maailmaa. Siellä puhuttiin eri kieliä mm. ruotsia, englantia, kreikkaa, saksaa, arabiaa, kiinaa ja suomea.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 13:44